

Júdás levele az Istenben megszentelt és a Messiás Jézus számára megtartott meghívottaknak

Júdás, a Messiás Jézus rabszolgája, Jakabnak pedig testvére, *az* Édesapa Istenben megszentelve *elkülönített* és a Messiás Jézus számára megtartott meghívottaknak: Irgalom, békesség és szeretet sokasodjon meg számotokra!

Szeretteim, *bár* minden igyekezetet megteszek, *hogy* írjak nektek a közös megmenekülés felől, kénytelen voltam írni nektek, *hogy bátorítva* intselek a szenteknek egyszer s mindenkorra átadott hitért *való* küzdelemre. Mert besettenkedtek *közénk* némely emberek, *akiket* erre az ítéletre *már* régóta előre beírtak: istentelenek, a mi Istenünk kegyelmét *féktelen* kicsapongássá változtatók, és az egyedüli Tulajdonos Urat, a Messiás Jézust, a mi Istenünket és Urunkat megtagadók.

Viszont szándékomban áll emékeztetni titeket, *bár* ti ezt már tudjátok, *hogy miután* az Úr a népet Egyiptom földjéről kimentette, másodjára a nem hívőket *már* elpusztította. A maguk kezdeti *állapotát* meg nem tartó, hanem a saját lakhelyüket elhagyó angyalokat is örökkévaló kötelekkel, sötét homály alatt tartja *fogva* a nagy nap *örökre szétválasztó kárhozható* ítéletére. Ugyanígy Szodoma és Gomorra, és a körülöttük *lévő* városok az övékhez hasonló módon, *miután* átadták magukat a paráználkodásnak és elmentek más hústest után, például szolgálnak *azzal*, *hogy* örök tűz büntetését szenvedik. És mégis, *hozzájuk* hasonlóan ezek az álmodozók egyrészt *a* hústestet megfertőzik, másrészt *az* uralkodói *méltóságot* elvetik, harmadrészt dicsőségeket gyaláznak.

Pedig Mihály főangyal, amikor vitatkozva tárgyalt a Szétdobálóval Mózes teste felől, nem mert gyalázó ítéletet hozni *ellene*, hanem *azt* mondta: „Feddjen meg téged *az* Úr!” Ezek pedig egyrészt *azokat* gyalázzák amiket nem *is* ismernek, másrészt amikről természetes *módon*, mint a logikus gondolkozást nélkülöző állatoknak van tudomásuk, azokban pusztulnak meg.

Jaj nekik! Mert Káin útján indultak el, és *falánk módon* Bálám tévelygésével bérjutalom után adták magukat, és Kóré ellenkezésével pusztultak el. Ezek zátonykövek a ti szeretetvendégségeiteken, *akik miközben* félelem nélkül *veletek* együtt lakomáznak, önmagukat *juhászként* legeltetik; szelektől ide-oda hajtott víztelen fellegek; késő őszi, gyümölcstelen, kétszer meghalt gyökerestül kiszaggatott fák; tenger megvadult hullámai, *akik* a maguk szégyenét tajtékozzák; tévelygő csillagok, akiknek a sötétség homálya örökre fenn van tartva.

Ezekhez is szólt *isteni szóvivőként* a hetedik *ember* Ádámtól fogva, Énókh, *amikor ezt* mondta: „Íme, eljött az Úr az ő több tízezer *elkülönített* szentjében: *hogy örökre szétválasztó kárhoztató* ítéletet tegyen mindenkivel szemben, és *hogy* mindenkire, akik köztük istentelenek, rábizonyítsa az ő istentelenségük minden cselekedetét, amikkel istentelenkedtek, és minden kemény *beszédet*, amit ellene szóltak istentelen bűnösökként.”

Ezek zúgolódók, sorsukat hibáztatók, az ő kívánságaik szerint járók; és az ő szájuk *szemtelen* nagyzolásokat szól, *miközben* haszon kedvéért az *emberek* külső megjelenését csodálják.

Ti pedig, szeretteim, emlékezzetek a mi Urunk, a Messiás Jézus kiküldöttei által előre megmondott Irányadó kijelentésekre, hogy *azt* mondták nektek, hogy az utolsó időszakban lesznek *viccelődve* gúnyolódók, *akik* a maguk istentelenségének kívánságai szerint járnak. Ezek a *definícióikkal* válaszfalakat emelő, lelki, Szellemmel nem rendelkező *emberek*.

Ti pedig, szeretteim, *ahogy* felépültök a ti *Istennek legelkülönítettebb*, legszentebb hitetek számára, *ahogy* Szent Szellemben imádkozódtok, magatokat Isten *önzetlen* szeretetében tartjátok meg, *miközben* elfogadóan várjátok a mi Urunk, a Messiás Jézus irgalmát az örök életre.

És egyeseken irgalmaztatok, vitatkozva¹ *velük*; másokat meg félelemmel mentsetek meg, elragadva *őket* a tűzből, gyűlölve *még* a hústesttől foltossá lett ruhát is!

Annak pedig, *aki* képes őket megőrizni elesésmentesen és az ő dicsősége elé állítani szeplőtlenül ujjongásban: *az* egyedül bölcs Istennek, a mi Megmentőnknek dicsőség és fenség, erő és hatalom, mind most, mind az örökkévalóságra, ámen!

---

¹ *Vitatkozva*: az itt található melléknévi igenév a görög *διακρινόμενοι* szó (e.: „diakrinoménoi”), ami a több-jelentésű *διακρίνω* (e.: „diakrinó”) igéből származik. Ennek jelentése attól függ, hogy az ige aktív, passzív vagy közepes (azaz reflexív) szerkezetű. Aktívban a jelentése: ‘megkülönböztető ítéletet hozni’, közepesben: ‘vitatkozni’, passzívban pedig ‘kételkedni’. Utóbbi kettő olykor össze is folyhat ‘önmagával vitatkozni’ jelentéssel. Az itt használt alak a közepes szerkezet, ami ugyanaz, mint Mihály főangyal esetén, aki vitatkozva tárgyalt a Szétdobálóval Mózes teste felől. S mivel a főnévi igenév nem tárgyas, hanem alanyi esetben áll, a vitatkozás a címzettek vonatkozására vonatkozik (hogy vitatkozva kell könyörölniük), és nem azokra a személyekre, akiket meg kell menteni (ez esetben ugyanis tárgyas eset lett volna).